

Referințe din *Caietul pentru întrunirea* *„Viața creștină și predicarea”*

3-9 FEBRUARIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU GENEZA 12-14

„Un legământ care îți influențează viața”

(Geneza 12:1, 2) „Iehova i-a zis lui Avram: «Ieși din țara ta, dintre rudele tale și din casa tatălui tău și du-te în țara pe care ți-o voi arăta. ² Voi face din tine o națiune mare, te voi binecuvânta și îți voi face un nume mare, iar tu să fii o binecuvântare pentru alții.»”

it-1-E 522 ¶4

Legământ

Legământul cu Avraam. Legământul cu Avraam a intrat în vigoare, din câte se pare, când Avram (Avraam) a trecut Eufratul îndreptându-se spre Canaan. Legământul Legii a fost încheiat 430 de ani mai târziu. (Ga 3:17) Iehova i-a vorbit lui Avraam când acesta locuia în Mesopotamia, în orașul Ur al caldeenilor, și i-a spus să meargă în țara pe care avea să i-o arate. (Fa 7:2, 3; Ge 11:31; 12:1-3) În Exodul 12:40, 41 (LXX) se spune că la sfârșitul celor 430 de ani petrecuți de israeliți în Egipt și în țara Canaanului, „chiar în ziua aceea”, Israelul, care fusese în sclavie, a ieșit din Egipt. Ei au fost eliberați din Egipt în ziua de 14 nisan 1513 î.e.n., dată la care a fost instituit Paștele. (Ex 12:2, 6, 7) Acest lucru pare să indice că Avraam a traversat fluviul Eufrat, în drum spre Canaan, în 14 nisan 1943 î.e.n. și tot atunci a intrat în vigoare și legământul avraamic. Dumnezeu i s-a arătat din nou lui Avraam în Canaan, în timp ce acesta se afla la Sihem, și i-a dat mai multe detalii referitoare la promisiunea făcută: „Această țară o voi da *seminței* tale”. Astfel, Dumnezeu a indicat că exista o legătură între acest legământ și promisiunea din Eden și a dezvăluit că „sămânța” avea să vină prin descendență umană. (Ge 12:4-7) Mai târ-

ziu, Iehova a oferit și alte detalii în acest sens, așa cum se arată în Geneza 13:14-17; 15:18; 17:2-8, 19; 22:15-18.

(Geneza 13:14-17) „Și Iehova i-a zis lui Avram după ce Lot s-a despărțit de el: «Ridică-ți ochii, te rog, și, din locul în care ești, privește spre nord, spre sud, spre est și spre vest, ¹⁵ fiindcă toată țara pe care o vezi ți-o voi da ție și seminței tale pe timp indefinit. ¹⁶ Îți voi face sămânța ca firele de praf de pe pământ, astfel că, dacă vreun om ar putea să numere firele de praf de pe pământ, atunci și sămânța ta ar putea fi numărată. ¹⁷ Ridică-te, străbate țara în lung și-n lat, căci ție ți-o voi da».”

it-2-E 213 ¶3

Lege

În baza dovezilor istorice, unii erudiți au conchis că în epoca biblică exista obiceiul ca, înainte de vânzarea unui teren, cumpărătorului să i se arate proprietatea dintr-un loc înalt, de unde o putea vedea în întregime. Când cumpărătorul spunea „Văd”, el își exprima acordul pentru tranzacție, ceea ce constituia o formalitate legală. Când i-a promis lui Avraam că va primi țara Canaanului, Iehova i-a cerut mai întâi să privească în cele patru direcții. Avraam nu a spus „Văd”, probabil pentru că Dumnezeu declarase că avea să dea Țara Promisă *seminței* lui Avraam, mai târziu. (Ge 13:14, 15) Lui Moise, în calitate de reprezentant legal al Israelului, i s-a cerut ‘să privească’ țara, ceea ce – dacă aspectele menționate mai înainte sunt corecte – ar fi reprezentat transferul legal al țării către Israel, transfer ce urma să aibă loc sub conducerea lui Iosua. (De 3:27, 28; 34:4; vezi și propunerea făcută de Satan lui Isus în Mt 4:8) Altă acțiune care se pare că avea valoare legală similară era străbaterea teritoriului respectiv sau

intrarea în el cu scopul de a-l lua în stăpânire. (Ge 13:17; 28:13) Unele documente antice menționau și numărul copacilor aflați pe un teren la vânzarea acestuia. (Compară cu Ge 23:17, 18.)

Să căutăm nestemate spirituale:

(Geneza 14:18-20) „Și Melchisedec, regele Salemului, a adus pâine și vin. El era preot al Dumnezeului Preaînalt. ¹⁹ Și el l-a binecuvântat și a zis: «Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeu Preaînalt, care a făcut cerul și pământul! ²⁰ Și binecuvântat să fie Dumnezeu Preaînalt, care i-a dat pe asupritorii tăi în mâna ta!» Atunci Avram i-a dat a zecea parte din toate.”

(Evrei 7:4-10) „Vedeți deci cât de mare a fost omul acesta căruia patriarhul Avraam i-a dat a zecea parte din prada cea mai bună. ⁵ Este adevărat că bărbații dintre fiii lui Levi care primesc funcția preoțească au poruncă, potrivit Legii, să strângă zeciuiele de la popor, adică de la frații lor, chiar dacă aceștia au ieșit din coapsele lui Avraam. ⁶ Dar omul care, după genealogie, nu se trăgea din ei a luat zeciuiele de la Avraam și l-a binecuvântat pe cel care avea promisiunile. ⁷ Astfel, fără îndoială, cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare. ⁸ În primul caz, primesc zeciuiele niște oameni care mor, dar, în al doilea caz, cineva despre care se depune mărturie că trăiește. ⁹ Și, ca să zic așa, prin Avraam, chiar și Levi, care primește zeciuiele, a plătit zeciuiele, ¹⁰ căci era încă în coapsele strămoșului său când a ieșit Melchisedec în întâmpinarea lui.”

it-2-E 683 ¶1

Preot

Melchisedec, regele Salemului, a fost un preot (*kohén*) deosebit. Biblia nu menționează nimic referitor la ascendenții, la nașterea sau la moartea lui. El nu a moștenit funcția de preot și nu a avut nici predecesori, nici succesori. Melchisedec a ocupat atât poziția de rege, cât și cea

de preot. Preoția lui a fost superioară preoției levitice, deoarece Levi i-a plătit, ca să zicem așa, zeciuiele lui Melchisedec, având în vedere că se afla în coapsele lui Avraam când acesta i-a oferit zeciuiele lui Melchisedec și a fost binecuvântat de el. (Ge 14:18-20; Ev 7:4-10) În aceste aspecte, Melchisedec l-a prefigurat pe Isus Cristos, care este „preot pentru totdeauna în felul lui Melchisedec”. (Ev 7:17)

10-16 FEBRUARIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU GENEZA 15-17

„De ce le-a schimbat Iehova numele lui Avram și lui Sarai?”

(Geneza 17:3-5) „Atunci Avram a căzut cu fața la pământ, iar Dumnezeu i-a mai spus: ⁴ «Iată că închei un legământ cu tine și tu vei deveni tatăl unei mulțimi de națiuni. ⁵ Și nu te vei mai numi Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te voi face tatăl unei mulțimi de națiuni».”

it-1-E 31 ¶1

Avraam

Timpul a trecut. Ei se aflau în Canaan de aproximativ 10 ani, iar Sara era în continuare sterilă. De aceea, Sara i-a propus lui Avraam să aibă relații sexuale cu Agar, servitoarea ei egipteană, astfel încât Sara să aibă un copil prin intermediul acesteia. Avraam a fost de acord. Astfel, în 1932 î.e.n., când Avraam avea 86 de ani, s-a născut Ismael. (Ge 16:3, 15, 16) A mai trecut un timp, iar în 1919 î.e.n., când Avraam avea 99 de ani, Iehova a poruncit ca toți bărbații din casa lui să fie circumciși, ca semn sau sigiliu al relației speciale a lui Iehova cu Avraam, instituite pe baza legământului încheiat cu acesta. Tot atunci, Iehova i-a schimbat numele din Avram în Avraam și i-a spus: „Pentru că te voi face tatăl unei mulțimi de națiuni”. (Ge 17:5, 9-27; Ro 4:11) La puțin timp după aceea, trei îngeri

materializați, pe care Avraam i-a primit cu ospitalitate în numele lui Iehova, i-au promis că Sara însăși avea să conceapă și să dea naștere unui fiu în anul următor. (Ge 18:1-15)

Să căutăm nestemate spirituale

(Geneza 15:13, 14) „Și Dumnezeu i-a spus lui Avram: «Să știi că urmașii tăi vor fi locuitori străini într-o țară care nu va fi a lor. Le vor sluji, iar aceia îi vor asupri patru sute de ani. ¹⁴ Dar eu voi judeca națiunea căreia îi vor sluji și, după aceea, ei vor ieși cu multe bunuri».”

it-1-E 460, 461

Cronologie

Iehova i-a spus lui Avram (Avraam): „Să știi că urmașii tăi vor fi locuitori străini într-o țară care nu va fi a lor. Le vor sluji, iar aceia îi vor asupri patru sute de ani”. (Ge 15:13; vezi și Fa 7:6, 7) Această declarație a fost făcută înainte de nașterea moștenitorului promis sau a „seminței”, Isaac. În 1932 î.e.n., lui Avram i s-a născut Ismael, din servitoarea Agar, și în 1918 î.e.n. i s-a născut Isaac. (Ge 16:16; 21:5) Dacă numărăm de la Exod 400 de ani înapoi, acesta marcând sfârșitul ‘asupririi’ (Ge 15:14), ajungem în 1913 î.e.n., an în care Isaac avea aproximativ 5 ani. Se pare că atunci a fost înțărcat Isaac și, fiind deja „un locuitor străin” într-o țară care nu era a lui, el a simțit personal începutul prezisei asupririi când Ismael, în vârstă de 19 ani, „își bătea joc” de el. (Ge 21:8, 9) Deși, în epoca modernă, batjocorirea moștenitorului lui Avraam de către Ismael ar putea fi considerată lipsită de importanță, nu așa stăteau lucrurile în epoca patriarhilor. Acest lucru este dovedit de reacția Sarei și de faptul că Dumnezeu a aprobat ca, la insistențele ei, Agar și Ismael să fie alungați. (Ge 21:10-13) Consemnarea în detaliu a acestui incident în Cuvântul lui Dumnezeu constituie alt indiciu că acesta a marcat începutul celor 400 de ani de asuprire, care aveau să se încheie odată cu Exodul. (Ga 4:29)

(Geneza 15:16) „Dar, la a patra generație, ei se vor întoarce aici, căci nelegiuirea amoriților n-a ajuns încă la culme.”

it-1-E 778 ¶4

Exod

„La a patra generație.” Să ne amintim că Iehova i-a spus lui Avraam că descendenții lui aveau să se întoarcă în Canaan „la a patra generație”. (Ge 15:16) În cei 430 de ani de la intrarea în viațoare a legământului avraamic până la Exod, au trăit mai mult de patru generații, ținând cont de durata de viață a oamenilor din acea perioadă, potrivit consemnărilor biblice. Dar israeliții au stat *efectiv în Egipt* doar 215 ani. Cele ‘patru generații’ de după intrarea în Egipt pot fi calculate folosind, de exemplu, unul dintre triburile lui Israel, tribul lui Levi: 1) Levi, 2) Chehat, 3) Amram și 4) Moise. (Ex 6:16, 18, 20)

17-23 FEBRUARIE

COMORI DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU GENEZA 18, 19

Să căutăm nestemate spirituale

(Geneza 18:1) „După aceea, Iehova i s-a arătat la copacii mari din Mamre, pe când el stătea la intrarea cortului, în arșița zilei.”

(Geneza 18:22) „Atunci bărbății s-au întors de acolo și au pornit la drum spre Sodoma, dar Iehova stătea încă înaintea lui Avraam.”

w88-E 15/5 23 ¶4, 5

L-a văzut cineva pe Dumnezeu?

Putem înțelege de ce Avraam i s-a adresat îngerului materializat, care era purtător de cuvânt al lui Dumnezeu, ca și cum ar fi vorbit cu însuși Iehova Dumnezeu. Întrucât acest înger a spus exact ceea ce Dumnezeu voia să-i comunice lui Avraam și se afla acolo ca reprezentant al lui Dumnezeu, în relatarea biblică s-a putut menționa că „Iehova i s-a arătat”. (Geneza 18:1)

Un purtător de cuvânt îngeresc al lui Dumnezeu putea transmite mesajele divine la fel de exact cum un telefon sau un radio transmite cuvintele noastre altei persoane. Putem înțelege, astfel, de ce Avraam, Moise, Manoah și alții au putut vorbi cu un înger materializat ca și cum ar fi vorbit cu însuși Dumnezeu. Deși unii oameni i-au putut vedea pe unii îngeri și gloria lui Iehova pe care o reflectau, ei nu l-au putut vedea pe Dumnezeu. Prin urmare, aceste relatări nu contrazic în niciun fel declarația apostolului Ioan: „Niciun om nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu”. (Ioan 1:18) Acești bărbați au văzut reprezentanți îngerești, însă nu l-au văzut pe însuși Dumnezeu.

